

PI
1546

SCENA *și* ECRANUL

NUMARUL 15

ACADEMIEI

AUGUST 1957

Re 273612

JA

Lich Milös (Ciprian Porumbescu) și Vlasta Francová (Bela)

OPERETA ROMÎNEASCĂ *în* **CEHOSLOVACIA**

Nu de mult, pe scena vechiului teatru din Olomouc, din R. Cehoslovacă, a avut loc premiera operetei „Lăsați-mă să cînt“. Așa cum arată ziarul „Lidová demokracie“, lucrarea s-a bucurat de o primire neobișnuit de favorabilă din partea spectatorilor care în special după actul al doilea au aclamat spontan atît muzica compozitorului Gherase Dendrino și libretul Lilianeii Delescu, Erastiei Sever și al lui Viorel Cosma, cît și realizarea artistică a întregului ansamblu de operetă.

COPERTA I: VĂ PLACE GRUPUL DIN FOTOGRAFIA DE PE COPERTĂ? REPORTERUL NOSTRU FOTOGRAFIC L-A „DESCOPERIT“ ÎN „CUTIA CU SURPRIZE“ DE LA CIRCUL DE STAT.

Scurta cunoștință cu **JULES CAZABAN**

În amurg, lacurile din jurul Bucureștiului nu sînt frecventate numai de îndrăgostiți. Pe lângă această străveche „asociație secretă”, mai există una, atrasă cu tot atîta putere de vraja undelor cal-

Jules Cazaban

me, de frumusețea naturii, de singurătate și poate de... încă ceva. Tot atît de pasionați, de perseverenți — și credeți-mă, tot atît de puțin prozaici — alcătuitoarii celorlalte asociații sînt pescarii, pescarii amatori, care — ca și în-

drăgostiții — pot fi întîlniți prin cele mai romantice meleaguri, oriunde în vecinătatea „spațiilor lacustre” ale Capitalei.

Să vedem de pildă cine poate fi pescarul acesta, așezat pe unul din țărnișurile cele mai pitorești ale lacului Tei, aplecat „de o veșnicie” peste undița sa, cu capul acoperit de o uriașă pălărie de paie.

Ne apropiem, și... surpriză! „Pescarul” nu e altul decît Jules Cazaban, cunoscutul actor, unul din directorii „Municipalului”.

— Am năravul în sînge, ne mărturisește admirabilul interpret al lui „Janke” din comedia lui Victor Ion Popa. Nu uitați că sînt nepotul scriitorului Alexandru Cazaban, povestitorul atîtor năzdrăvane întîmplări de... vînătoare.

Și, „dintr-una într-alta” discuția alunecă.. spre ce? Ia să vedem, bănuți? Bineînțeles că spre teatru și în primul rînd spre planurile de viitor.

— „Municipalul” își va deschide stagiunea de toamnă cu două premiere originale, ne spune tov. Cazaban. Cu „Horia” de Mihail Davidoglu pe scena sălii „Matei Millo” și cu „Oameni în stare pură” — titlu provizoriu — pe scena Studioului „Filimon Sîrbu”. Autorul acestei piese, scriitorul Al. I. Ștefănescu, dezbată cîteva probleme din viața noastră de toate zilele, vă asigur extrem de acute și deosebit de interesante pentru fiecare dintre noi. Aș vrea să vă

Scenă din comedia „Nebuna din Chailot“ de Jean Giraudoux.

mai informez că pentru stagiunea care vine, teatrul nostru a mai înscris în repertoriul său câteva lucrări originale printre care citez „Ultimul tren“ de Eugen Mirea și Kovaci Gyorgy — cel din urmă „tînăr“ ca dramaturg — dar cunoscut și prețuit prozator, „Ce fel de om ești tu“ de Ana Novak, precum și operele dramatice încă fără titlu ale scriitorilor Lucia Demetrius, Horia Lovinescu și Alexandru Sever.

— Cum stați cu dramaturgia universală, ce noi opere vom cunoaște anul acesta din teatrul străin, contemporan?

— Luați-mă încet că vă spun tot, căci dinspre partea peștelui, după cum vedeți... slabă speranță. Încă în prima parte a stagiunii, spectatorii noștri vor lua contact

cu „A douăsprezecea noapte“ de W. Shakespeare, în direcția de scenă a regizorului Ion Șahighian. Vom mai juca pe cele două scene ale noastre, „Cezar și Cleopatra“ de G. B. Shaw (regizor W. Siegfried) și „Cercul de cretă caucazian“ de Berthold Brecht (regia Ion Olteanu). Apoi „Livada cu vișini“ de Cehov și piesa „Adevărul, numai adevărul“ (Nekrasov) de Jean Paul Sartre, care a stîrnit atîta vîlvă în străinătate și „Casa femeilor“ o puternică dramă a scriitoarei poloneze Sofia Nalhouska.

— Dar în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, ce pregătește „Municipalul“?

— Am lăsat dinadins această chestiune deoparte pentru că vreau să vă vorbesc despre entuziasmul cu care colectivul nostru studiază și pregătește „Uraganul“ plin de patos dramatic și de măreție al dramaturgului sovietic Bill-Belotzerkovski. Pentru a înfățișa spectatorilor noștri ultima versiune a acestei lucrări am intrat în legătură cu colectivul Teatrului M.H.A.T. și cu marele regizor și om de teatru I. A. Zavadski de la care am primit și continuăm a primi un sprijin neprecupețit.

Noi nădăjduim că „Uraganul“ se va înscrie, după „Liubov Iarovaia“ de C. Treniov, printre realizările de prestigiu ale teatrului nostru.

— Veți mai continua să prezentați pe scena sălii „Ion Creangă“ spectacole închinete copiilor și tineretului?

— Fără îndoială. După „Harap Alb“, dramatizare de Dan Nasta după Ion Creangă, ne gîndim să

prezentăm tineretului minunata comedie „Bravul soldat Sveik“, celebra operă literară a scriitorului ceh Iaroslav Hašek. Bineînțeles că repertoriul nostru din stagiunea 1957—1958 este încă foarte departe de a se fi epuizat. Nu uitați că, „Don Gill de Ciorap Verde“, delicioasa comedie a lui Tirso de Molina, s-a jucat prima oară

și solicitate de zecile de mii de spectatori ai Capitalei.

Zîmbetul cald și binevoitor, îndeobște atât de cunoscut, a dispărut de pe buzele Tov. Cazaban. Ochii săi au prins a scînteia, fixîndu-se pe firul care se agită convulsiv, al undiței.

Am rămas neclintit, bucuros să-i fiu — fie și de unul singur — spectator, la această (după mărtu-

Scenă din comedia „Take, Ianke și Cadîr“, de Victor Ion Popa.

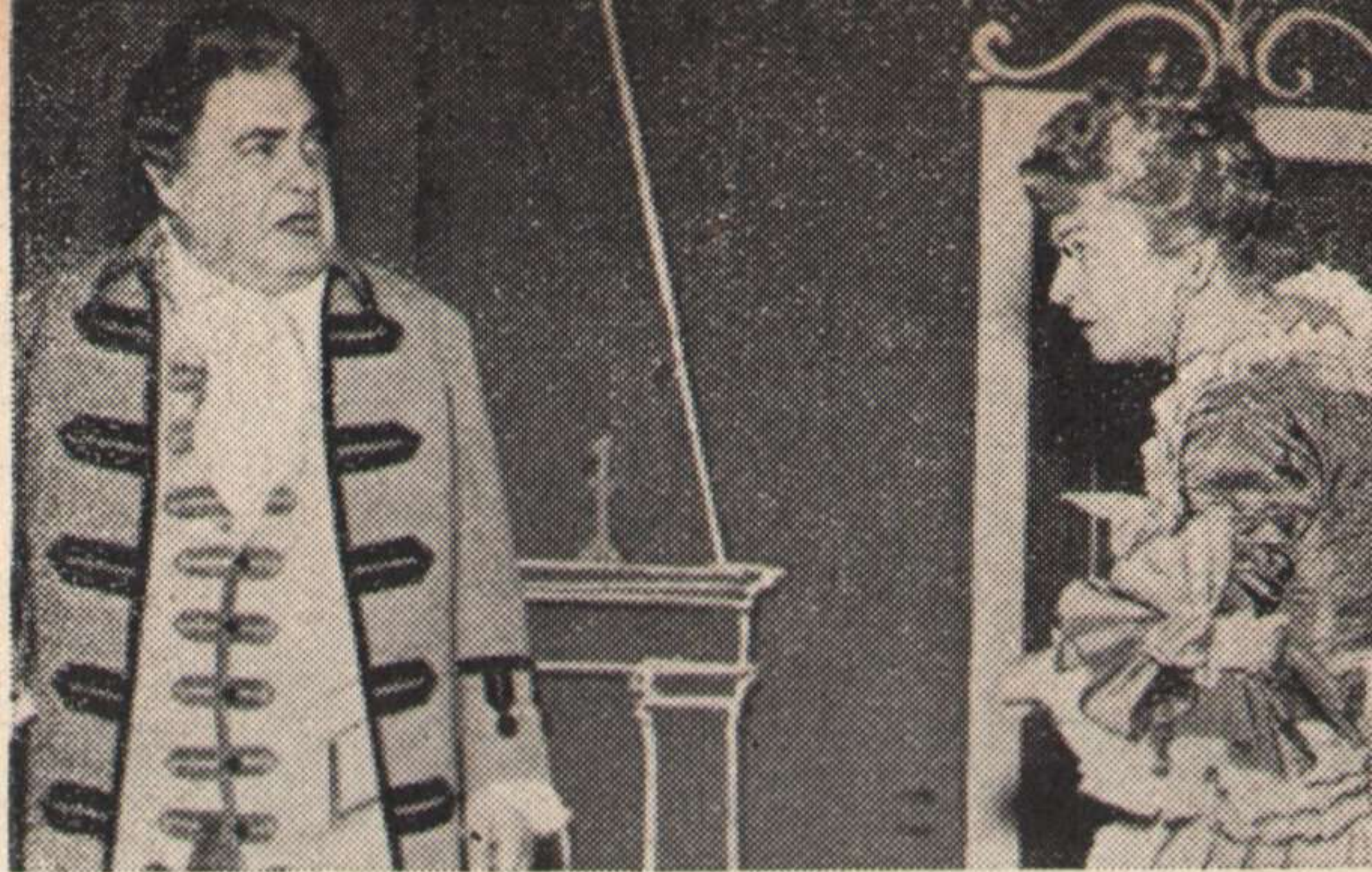
cu puțin înainte de încheierea vechii stagiuni. Nici celelalte piese din repertoriul nostru permanent „Nebuna din Chailot“ de Giraudoux, „Căsuța de la marginea orașului“ de Al. Arbuzov, „Omul care aduce ploaia“ de Richard Nash și „Take, Ianke și Cadîr“ de Victor Ion Popa nu sînt mai pu-

risirea sa) destul de rară... performanță sportivă.

— Și-am aplaudat — pentru prima dată în viața mea — biruința poate „unică“ a „pescarului“ Cazaban, după ce aplaudasem în atîția ani și în atîtea realizări, măiestria și talentul actorului.

RADU IONESCU

LA FESTIVALUL
„GOLDONI”
DE LA VENETIA
TEATRUL
NAȚIONAL „I. L.
CARĂGIALE”
A PREZENTAT:

N. Giugariu și Cella Dima

„Bădăranii”

*Silvia Dumitrescu-Timică
și Radu Beligan*

La Veneția, la Festivalul Goldoni, spectacolul prezentat de colectivul Teatrului Național „I. L. Caragiale“ a fost urmărit cu un deosebit interes și apreciat ca o autentică manifestare de artă.

Cronicarii dramatici, oamenii de teatru veniți din alte țări și care au luat parte la Festival, membrii juriului, oamenii de teatru din Italia, au relevat — în unanimitate — profundul simț al umorului, spontaneitatea și verva cu care a

Gr. Vasiliu-Birlic

Gh. Calboreanu

fost pusă în scenă comedia renumitului dramaturg clasic și interpretarea de un înalt nivel artistic, plină de firesc, a actorilor români.

A mai fost de asemenea scoasă în evidență plastica spectacolului, decorurile și costumele fiind considerate ca pline de fantezie și bun gust.

Infățișăm cititorilor noștri câteva imagini din comedia „Bădăranii“ așa cum a fost interpretată pe scena teatrului venețian.

La Teatrul Tineretului

Teatrul Tineretului prezintă, în cadrul stagiunii estivale, un ciclu de spectacole cu pieșele: „Masca lui Neptun“ de Ig. Grinevici și N. Pantelimon, „Hoții“ de Schiller, comedia lui Shakespeare „Mult zgomot pentru nimic“, „David Copperfield“ (după Dickens), și „Romanticii“ de Petru Dumitriu și Sonia Filip.

În clișee: scene din „Romanticii“ (stînga) și „David Copperfield“ (dreapta).

Spectacole de vara

In drum spre RAMPA

Din sală, drumul pînă la scenă pare atît de scurt!... N-ai decît să treci peste fosa orchestrei și... Ei, dar tocmai asta e; pentru un teatru muzical și mai ales pentru unul de valoarea Teatrului de Operă și Balet, această fosă a orchestrei reprezintă etapa cea mai grea, cea mai importantă. Pentru că, înainte de a se crea rolurile pe scenă, partitura trebuie învățată notă cu notă...

Așa încît, pentru a afla ce se petrece în acest început de stagiune nouă pe prima noastră scenă lirică, este preferabil să ocolești scena, trăgînd cu urechea la valul de muzică ce se revarsă din cabinele și sălile de repetiții. Mai ales că muzica nu se lasă de loc așteptată... O auziți? Acorduri eroice, apoi o bruscă trecere într-o temă lirică, în vreme ce o voce pu-

ternică de tenor își intonează cîntecul biruitor... Desigur, sînt „Maestrii cîntăreți din Nürenberg“ în ziua premieră care așteaptă lumina scenei...

Iar din sala baletului, pătrunde pe coridoare o temă elegantă, vișătoare și atît de cunoscută melomanilor... Este „Lacul lebedelor“ baletul de Ceaikovski, așteptat de atîta vreme de public... Sub direcția coregrafică a lui Oleg Danovski și cea muzicală a lui Sergiu Comissiona, păsările albe vor începe foarte curînd să se legene expresiv, dînd viață feericei lumi a basmului...

Odette, frumoasa fată transformată de vrăjitoare în lebadă își va spune povestea ei în fața prințului eliberator și a... publicului. Lucrarea aceasta, una din cele mai valoroase dar și mai dificile din

istoria artei coregrafice, va constitui pentru baletul primei noastre scene, acea piatră de încercare a maturității, care îi era atât de necesară...

...Dar, să lăsăm ca valsul ceikovskian să-și depene mișcarea sa blîndă în așteptarea primului spectacol. Nu trebuie să umblăm prea mult pentru a recunoaște din alte cabine, șuvoiul melodios și dramatic al muzicii lui Gounod. Se pregătește pentru a reintra în repertoriu, popularul și inepuizabilul „Faust“...

Neliniștitul doctor, vicleanul Mefisto, neprihănită Margareta își vor reîntîlni vechiul lor public, după ce își vor da... „examenele“, în fața celui mai sever judecător care așteaptă în cabinele de repetiții: partitura...

Dar, pentru că veni vorba de partitură, una de proporții neobișnuite, care poartă încă urma scrierii nervoase a maestrului, este gata să pătrundă victorioasă la Teatrul de Operă și Balet. Este capodopera lui George Enescu, genialul „Oedip“, una din culmile dramaturgiei muzicale contemporane.. Punerea ei în scenă va însemna, fără îndoială, un moment istoric al primei scene muzicale din București.

Dar pînă atunci vor mai fi multe de vorbit... Și — înainte ca acordurile eroice ale lui „Oedip“ să răsune în noua stagiune — să lăsăm dirijorii, soliștii, regizorii Teatrului de Operă și Balet să depună ultimele eforturi pentru pregătirea „Maestrilor cîntăreți...“!

Raiul ne nămînt

— Nu există!

Dece vă grăbiți să fiți... „superstițioși”? De unde știți că nu există? Ne-ați întrebat pe noi? Știți bine că datoria noastră principală este să vă informăm la timp, bine și uneori chiar... plăcut. Deci vă informăm: „Raiul pe pămînt”, există, ba mai mult noi sîntem în măsură chiar să vă spunem unde și cum îl puteți găsi.

Înainte de toate însă sîntem siguri că ați dori să aflați ce veți găsi acolo.

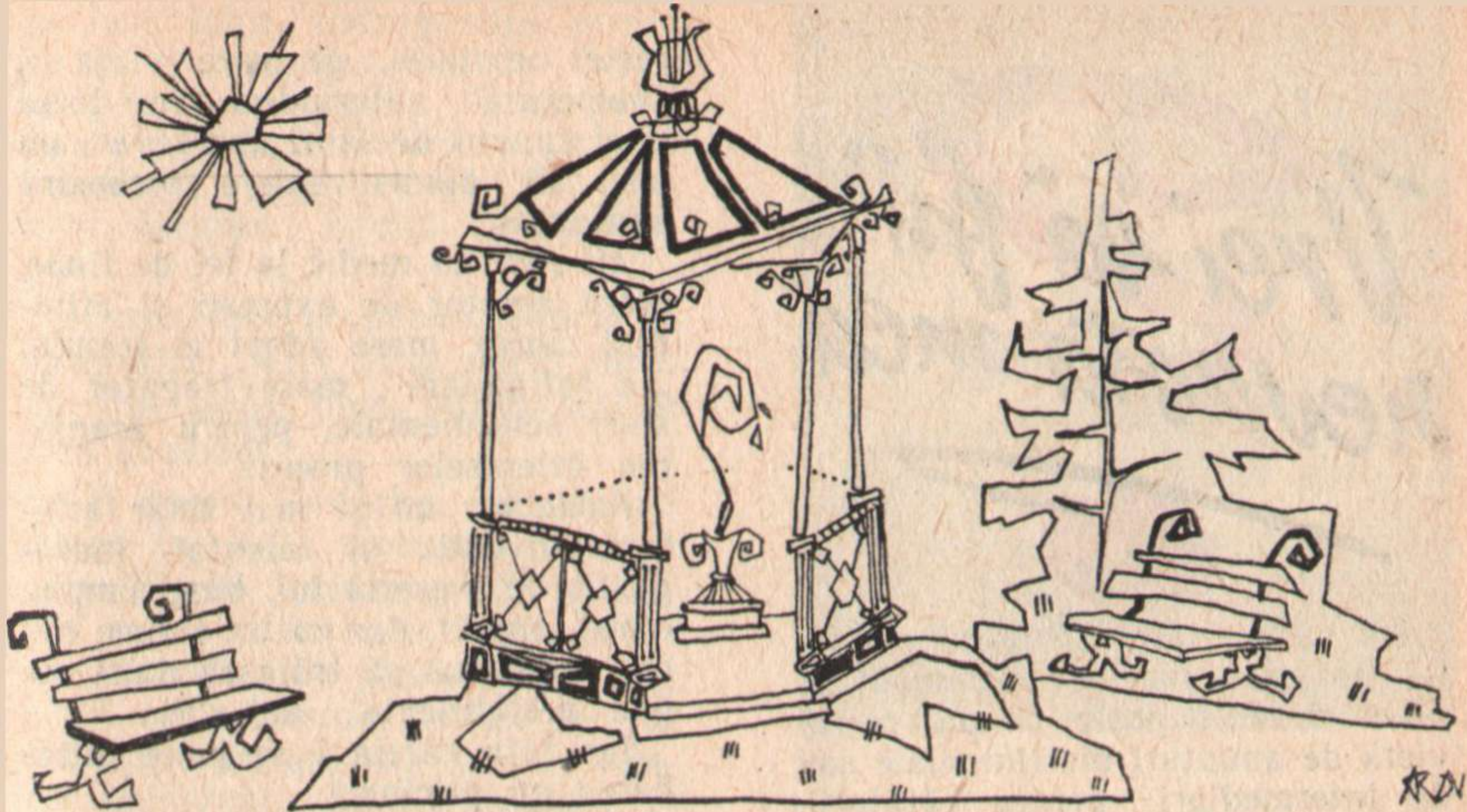
Întîi o adevărată imagine a Paradisului: pomi și flori, îngerași

sclipitori, clasicul șarpe îmbietor la ispită, leii și căprioarele trăind în deplină frățietate, glasuri divine dominînd văzduhul și în mijlocul lor, strămoșii noștri, Adam și Eva.

Apoi un „conflict” care vă va aminti de poveștile copilăriei: duși în ispită de diavol, Eva și apoi Adam mușcă din mărul înțelepciunii și sînt izgoniți din Paradis.

Ajunși aici, v-ați crede poate îndreptățiți să ne aruncați o privire plină de reproșuri, care ar vrea să spună: „Ce e asta? „Scena și Ecranul” sau... Vechiul Testament?”

Schițe de decoruri de Adina Reich și Dan Nemțeanu.

Încăodată v-ați grăbit. Ca și atunci când ați proclamat că raiul pe pământ nu există. Pentru că povestirea noastră abia începe. Izgoniți din „paradisul ceresc“ Adam și Eva iau o hotărîre eroică: „Iată, vezi? — îi spune Adam consoartei sale. Cu capul acesta și cu aceste brațe noi vom făuri raiul pe pământ. Pentru tine, pentru mine și pentru toate generațiile care urmează“.

Numai că drumul către „făurirea raiului pe pământ“ e presărat cu obstacole. Există oameni care vor să împiedice acest lucru cu orice preț. Așa că împreună cu Adam și Eva, dvs. veți face cunoștință cu:

- cei care în plină lipsă de locuințe, „fac rost“ de case;
- cei care știu „să se aranjeze“ cu vânzătorii din magazine pentru a „obține“ mărfuri rare
- cei care „nu se au bine“ cu progresul;
- cei care au principii „originale“ de educație;
- Sam Capital, bolnavul că-

ruia doctorul i-a prescris următoarea rețetă: fricțiuni cu petrol de România, pâine albă de Ucraina, vin unguresc de Tokay și sare de Karlsbad.

— cei care aidoma lui Wewl Mînalungă, locuiesc în casa de odihnă „Să nu furi“.

— Și cu mulți, mulți alții, dintre aceia de care ne lovim în fiecare zi, în fiecare ceas. Vom face cunoștință cu ei prin intermediul altor cunoștințe: cupletele, dansurile, scenetele, sketchurile, melodiile. Pentru că „Raiul pe pământ“ (mai e nevoie oare să vi-o spunem?), nu e altceva decît noul spectacol de revistă pe care Teatrul Evreiesc de Stat îl pregătește în regia lui George Rafael. Libretul — semnat de Stolper și Bălan — plin de vervă și umor cuprinde o serie de momente satirice la adresa „inamicilor paradisului terestru“, iar muzica lui Puiu Rubinstein și Harry Reinger vă lasă amintirea câtorva melodii frumoase, vesele, noi...

Urei să fii nevasta mea

Nu vă speriați! „Profilul“ revistei noastre nu s-a schimbat și n-am devenit peste noapte o revistă de anunțuri matrimoniale sau de intermediari pentru căsătorii. Întrebarea de mai sus, n-o punem noi ci o pun tinerii dramaturgi Florin Vasiliu și Rodica Gheorghiu în noua comedie prezentată de O.S.T.A. pe scena Teatrului Tineretului.

Ba, dacă am vrea să fim dreapți, cei care o pun, sînt de fapt Iordache, Octav și Mircea. Să vi-i prezentăm:

Octav: un tînăr compozitor, fi-

rește neînțeleș, pe care viața îl „persecută“, oferindu-i în locul unei cununi de lauri „pe tavă“, un post de pianist într-o orchestră simfonică.

Mircea: un medic la fel de tînăr, mare amator de expresii și atitudini cinice, mare adept al traiului „la întîmplare“, mare trăgător de sfori sentimentale, pentru aranjarea intereselor proprii.

Iordache: un și mai tînăr arhitect, inventiv și talentat, îndrăgostit de meseria lui, bun, simplu, onest, cinstit, dar cu un anume nărav: e dispus să trăiască după rețete prefabricate... de alții...

Iar fata căreia i se pune întrebarea cu pricina:

Sanda: tînără studentă la Institutul de Mine, proaspăt venită la București, în casa mătușei Pachița și a unchiului care poartă în loc de nume, un pro...nume: Dumnealui.

Și acum, după ce i-ați cunoscut pe eroi, să vă explic unele lucruri în legătură cu respectiva „cerere în căsătorie“.

În primul rînd, orice îndrăgostit

are metodele lui „originale“, de-a se face iubit. Indrăgostiții noștri au și ei asemenea metode. Octav își poartă cu orgoliu — ca pe o floare rară la butonieră — „geniul neînțeles“, așteptând să-i fie alinată durerea, ogoită dezamăgirea...

Mircea face propuneri directe și categorice: „Vrei să te măriți, bine, nu vrei, iarăși bine. Putem trăi și fără cununie“.

Cît despre Iordache... ei, cu Iordache lucrurile sînt mai complicate. Florile trimise pe furiș, micile servicii făcute în taină, privirile discrete care pîndesc orice dorință, orice bucurie, bătăile de inimă stăpînite, ascunse sub un zîmbet indiferent... Și, cu zîmbetul acesta „indiferent“, lucrurile se complică și mai mult. Aceasta e „tactica“ împrumutată de la Mircea. Să ascunzi totul — gîndurile, sentimentele, bătăile de inimă — sub masca cinismului și a indiferenței.

La ce încurcătură și complicații duc toate acestea, n-o să vă spunem. Vrem să vă lăsăm satisfacția de a descoperi „la fața locului“ cum se înnoadă și se deznoadă peripecțiile în jurul acestei triple cereri în căsătorie. Ceea ce vă putem dezvălui, sînt concluziile trase de bunul și simpaticul Iordache, la sfîrșitul piesei: „Aș vrea să am în fața mea o mulțime de oameni... ca noi, nici mai buni, nici mai răi... diferiți... să-i am în față, și eu... eu puștiul, Iordache, să le spun... Viața e un lucru serios... asta o știm cu toții... Dar un lucru serios, care poate fi și minunat în același timp...“

Omule, indiferent cum te cheamă și de unde ești... nu folosi cuvintele ca să-ți ascunzi gîndurile — nu purta mască — lasă-mă să te cunosc. Și atunci, tot ce vom clădi va fi durabil, sănătos, adevărat.

- (1) Eugenia Marian (Sanda) Florin Vasiliu (Iordache), Victoria Mierlescu (Mătușa Pachița) și Matei Gheorghiu (Mircea).
 (2) Florin Vasiliu — în rolul Iordache.
 (3) Eugenia Marian (Sanda) și Mircea Angheliescu (Octav).

CUTIA cu SURPRIZE

Așteptam „la ceas“, la Universitate și — ca de obicei — mi se părea că stopul „stă pe roșu“ ne-

îngăduit de mult. Aveam impresia că sînt singura ființă pe lume pornită „într-adevăr“ cu o treabă urgentă și că eram împiedicată de... un milițian neînțelegător.

Adîncită în gînduri, nici n-am observat cînd semnalizatorul a trecut „pe verde“. Am simțit doar cum sînt înghesuită, cum sînt luată „pe sus“ de oameni, împinsă înainte, mereu înainte — fără voia mea — pînă cînd m-am văzut în fața unui alt stop, lîngă care se afla un alt milițian.

Cam prea dese stopuri și cam prea mulți milițieni, îmi spuneam buimacă, auzind cum lumea rîdea cu hohote în jurul meu.

M-am uitat mai atentă la noul milițian. Avea o uniformă mai deosebită, iar figura lui îmi părea cunoscută...

Ah! dar e Tonino, Tonino care „joacă“ la Circul de Stat, mi-am spus fericită. Și, abia după ce în fața ochilor mei a apărut „în civil“ și Horia Șerbănescu, m-am dumirit pe deplin. Fusesem aruncată „la înghesuială“ în „Cutia cu surprize“ a circului...

Eh, ce să spun, primele surprize se arătau într-adevăr... surprinzătoare.

Pietonii — vreau să spun spectatorii din jurul meu, nu mai rîdeau. Urmăreau cu emoție evoluțiile la trapez — sus, sus de tot, în vîrfurile cupolei — ale acrobatei Carolina Petrache.

Nici nu se potolise bine rumoarea, cînd în arenă își face apariția o „trecătoare“ frumoasă, purtînd în mîna un coș mare cu flori. Privește în dreapta, în stînga, și cît ai clipi se și leagă de „franzuzoaica“ unui spectator. Pe urmă revoltată, începe să cînte „Lume, soro, lume...“.

Publicul nu protestează; dimpotrivă, ascultă încîntat și nici cei care alcătuiesc jazzul „Alla Breve“ nu se supără ci stau frumos la locurile lor și acompaniază. Făceam

„de unul singur“ felurite comentarii și eram bucuroasă gândindu-mă cum sînt sprijinite talentele din popor, cînd, spre marea mea surprindere — aruncîndu-mi privirile pe program, aflu că florăreasa nu-i florăreasă, ci e cîntăreața Ioana Șerban.

Dar cînd am aflat asta (fiindcă am aflat-o în partea doua a programului) trebuie să vă mărturisesc că la un moment dat am încercat un moment de panică adevărată.

De ce? Păi să vedeți, din pricina unei gorile.

Horia Șerbănescu ne vorbise cîte ceva despre o gorilă dresată. Dresată? Eu cred că aprecierea era puțin prea... optimistă. Gorila se purta de parcă s-ar fi aflat în mijlocul pădurilor virgine. Cînd sărea deasupra capetelor noastre, cînd se urca pînă sus spre cupolă, cînd își dădea drumul spre noi vertiginos. Momentul... „culminant“ a fost acela în care înfricoșătorul animal s-a năpustit spre pervazul unei loji în care se găsea o spectatoare blondă, foarte drăguță. Mi s-a tăiat respirația, am închis ochii... dar în secunda următoare rîsul nestăvilat al publicului, m-a îndemnat să-i redeschid. Gorila se legăna undeva sus, peste capetele noastre, admirîndu-se încîntată în oglinda furată din poșeta... victimei. Oglinda (O, eternă cochetărie... femeiască!) fusese pricina sălbatecului atac.

Doi spectatori vorbesc lîngă mine. Unul spune: Acum urmează... ei. Ei? Adevărată „Cutie cu surprize“. Ei sînt: El și Ea și cite un acordeon și cîteva minunate melodii. Două apariții fermecătoare. I-ați recunoscut? Bineînțeles, doar i-ați mai aplaudat odată. Sînt cîntăreții J. Cadovka și J. Chaloupka, de la Teatrul de Varietăți din Praga. Au venit din nou

la noi, pentru că „Iubesc Bucureștiul“ așa cum atît de sincer și de frumos o mărturisesc în cîntecul lor...

Iată o altă „cunoștință veche“: Gianni Spinelli. Surpriza pe care ne-o face? Să vi-o spunem: Gianni se dovedește că știe să cînte excelent romînește. Iar noi, aplaudîndu-l, nu ne-am mai sătura de astfel de dovezi.

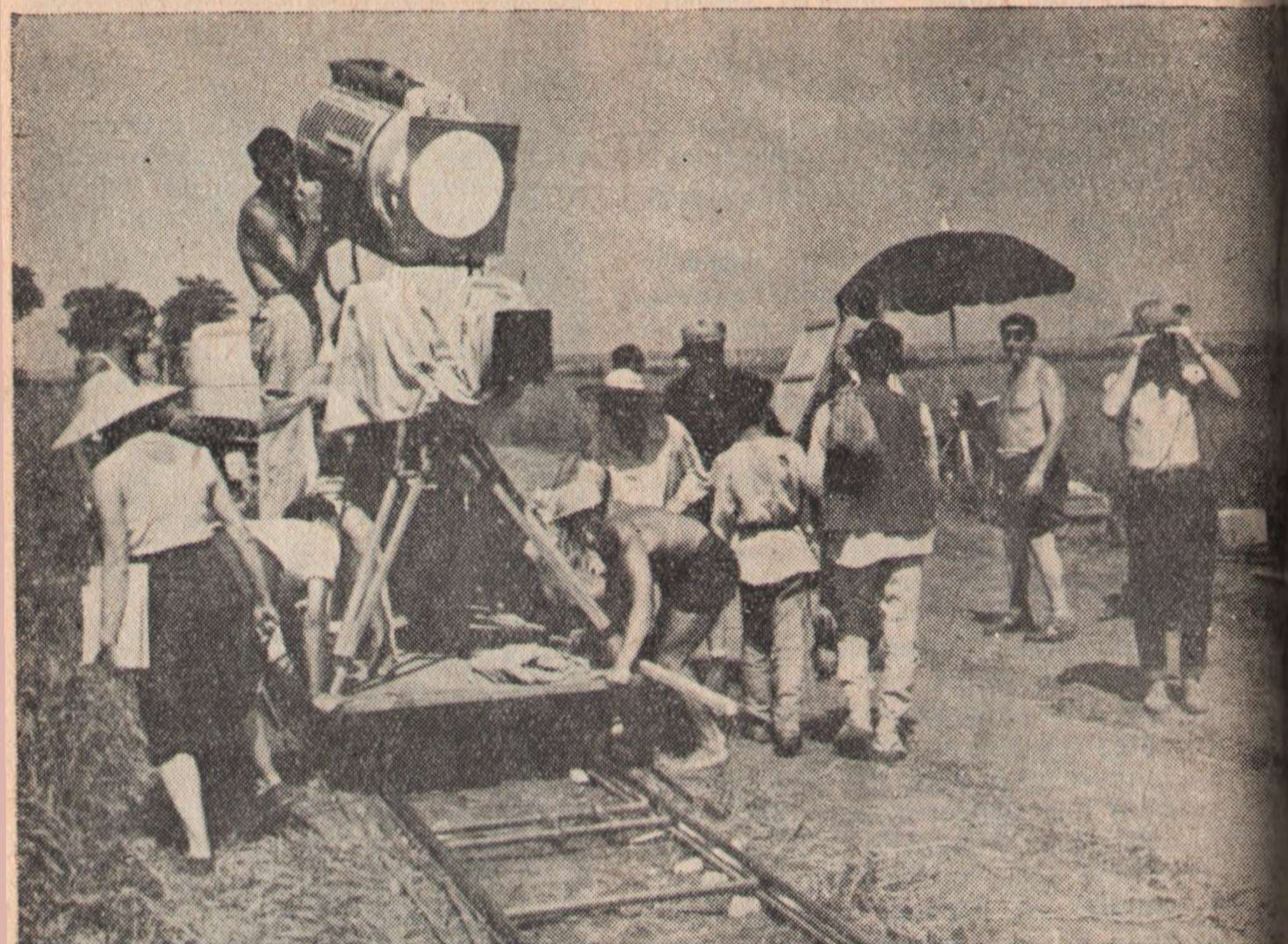
Dar, pentru că tot timpul a fost vorba de surprize, trebuie să vă mărturisesc că și eu am făcut „o surpriză“ Circului de Stat. Aruncată de public în „Cutia cu surprize“ am intrat... fără să iau bilet.

Ioana Șerban

Nu-i nimic! Mă mai duc odată în mod „cinstit“. Nu de alta, dar... merită!

ECATERINA ROȘU

Ne însoțiți...

„Între „CIULINII BĂRĂGANULUI”

Bărăgan, nesfârșit Bărăgan, viclean și rău cu omul truditor, pe care nu-l iubești și cu greu îl suportă, căruia îi refuzi hrana; nu-i dai decât visări, gânduri și pîntec gol... Bărăgan hain, ascunzi apa în adîncimile tale, pe tine nimic nu ră sare, nimic afară de ciulini... Curînd, peste tine va începe să galopeze Crivățul de toamnă și atunci tu, Bărăgan, aci te vei cocoșa, aci te vei întinde, înnebunit de propria-ți mărire. Cerul de plumb va strivi pămîntul, păsările se vor da peste cap în văzduh, risipite de vijelie. Atunci vor porni ciulinii! O lume de ciulini. Ei va mîna nebunește, de la spate, Crivățul, ca pe tot atîtea suflete neliniștite și care mai poartă în inimă un ciob de speranță... Și după ce ciulinii își vor fi răspîndit sămînța lor rea, și sufletele nu-și vor găsi fericirea, va veni iarna, încremenindu-te în pustietate, Bărăgan. Apoi va veni primăvara. Cea a lui 1907, în care harnica

și blinda țară va pătimi cele mai crude ceasuri. Un geamăt va țîșni din sute de mii de piepturi țărănești. Și pe pămîntul tău, Bărăgan, va icni geamătul, vor cădea trupuri... Vor cădea și Marin, și Tudorița, și Stana, și Tănase, mușcînd din țărîna ta. Vor pieri mulți eroi din „Ciulinii Bărăganului”, trista poveste a lui Panait Istrati. Numai Matache va rămîne în picioare...

...Acum însă e o zi de arșiță. La răscruce de drumuri pustii și colbuite stă hanul. Spînzurătoarea unei fîntîni, o cruce de piatră plecată de vremuri și trei pomi uscați, scheletici, îi țîn tovărășie. În bătătura hanului, două căruțe — și cu hodoroaga lui Marin, trei — își odihnesc umilite lemnăria, în vecinătatea tru fașă a trei calești.

Matache, băiețandru cu sufletul încărcat de chemarea ciulinilor, cară pește într-o coșarcă. O țirăște, plină și grea, privind mereu spre aroganța trăsurilor boierești.

Are în ochi uimire și neînțelegere, umilință și cutezanță, respect și mînie.

— Stop! comandă Louis Daquin, regizorul francez căruia i s-a încredințat realizarea filmului după nuvela lui Panait Istrati.

Exigent, Daquin este hotărît să realizeze un film căruia critica să nu aibă ce-i reproșa. Profit de pauza intervenită și în timp ce regizorul împarte sfaturi, încep să iscodesc. Scena întreruptă face parte din primele secvențe ale filmului. Aici, la Amara, după multe drumuri bătute, realizatorii filmului au găsit un loc nimerit pentru turnarea unei bune părți din exteriorul filmului. „Hanul”, „pomii”, „fîntîna”, realizați de scenograf, au multă autenticitate, evocă poezia amară a peisajelor istratiene.

Trec prin spatele „hanului” și mă surprinde o claie de ciulini așezată aici. Amabili, Suzana Heilpern (directoarea filmului) și Dinu Cocea (prim asistent de regie) mă lămuresc: ciulinii ăștia sînt primii din miiile ce vor fi adunați și care, cu ajutorul a două motoare de avion, vor contribui la realizarea impresionantă „goane a ciulinilor” care vor purta pe Matache și visul lui în „lume”. Dar iată și pe Matache. E Alexandru Chirlea, din satul Margareta. Are 14 ani și o istorioară de debut în cinematografie foarte interesantă.

Luni de zile au căutat producătorii filmului „capul” acesta, ochii cu privirea profundă și plină de expresie, cum i-a „văzut” Panait Istrati. Mai mult de o mie de copii au fost încercați, au fost cotrobăite satele — fără rezultat. Și pe cînd umbla să achiziționeze costume țărănești, în satul Margareta, o echipă a dat peste Chirlea; juca fotbal. Chirlea a trecut cu succes examenul primelor probe, la care și-a „înving” ultimii șase concurenți. Daquin este satisfăcut de Chirlea, cu ajutorul căruia speră să realizeze un „Matache” de neșters din mîntea spectatorilor.

În Ana Vlădescu (Tudorița) și Ruxandra Ionescu (Stana), două tinere studente ale Cinematografiei, se pun, de asemenea, mari speranțe. Cum „echipa” este completată de N. Tomazoglu (Marin), Marcel Angheliescu (Vătaful Ursu), Clody Bertola (Duduca), Iulian Necșulescu (Costache), Mihail Berechet (Boierul) și alții; cum Louis Daquin poartă de mulți ani ideea acestui film și e hotărît (ca și colaboratorii lui: Radu Beligan și Mihai Dragomir) să obțină succese, cum scenariul (care respectă cu multă fidelitate cartea lui Panait Istrati) promite mult... este de așteptat un nou film românesc, cu adevărat bun.

Dar pînă la sfîrșitul anului, cînd se speră că filmul va fi complet terminat, realizatorii lui vor avea încă mult de muncit. Vor poposi cu întreaga lor caravană în Deltă, apoi la Brăila și de aici la Jegălia, pentru alte exterioruri. Vor lucra pe platoul studioului, apoi vor ieși iar „la cîmp”, filmînd în „complexul piața satului” pe care îl vor ridica în comuna Corbeanca.

Noi îi vom vizita și prin aceste locuri. Asta înseamnă că vă promitem, dragi cititori, în numerele viitoare noi știri despre turnarea filmului „Ciulinii Bărăganului”.

ELLY ROMAN ne pregătește

Cine a spus că vara este făcută pentru odihnă nu s-a referit desigur la artiști. Pentru unii dintre aceștia, vara înseamnă... preludiul toamnei, și — deci — ea este perioada celor mai intense pregătiri.

Dar ce pregătiți anume?

La întrebarea noastră răspunde de această dată compozitorul Elly Roman.

— „Pregătesc un balet, pe care am început să-l lucrez împreună cu maestrul de balet sovietic Kurilov, de la Teatrul „Stanislavski“ din Moscova.

— E rezultatul recentei Dvs. vizite la Moscova?

— Unul din rezultate. Intr-adevăr. Atunci mi-a venit ideea de a compune un balet al cărui subiect să se inspire după cunoscuta istorie a „Celor trei mușchetari“ de Alexandre Dumas. De altfel, Moscova mi-a oferit prilejul de a mă documenta în această chestiune.

— Cum?

— Am studiat documentele epocii respective la biblioteca „Lenin“. Tot aci am avut ocazia să notez un menueț datînd din vremea lui Ludovic XIII-lea, menueț pe care îl voi folosi în lucrarea mea.

— Va fi un balet eroic?

— Mai de grabă eroicomic, în genul lui „Fanfan la Tulipe“. Dacă, firește, îl voi putea realiza conform intențiilor mele. Deocamdată... lucrez...

— Așa dar, maestre, după opera „Colomba“ abordați acum și baletul?

— De ce nu?

— Foarte bine dar... ce se aude cu muzica ușoară?

— Multe. Deocamdată, însă, o simplă indiscreție: am terminat de compus un cîntec liric, căruia vreau să-i dau în curînd „drumul în lume“.

— Atunci, nu-mi revine decît să vă urez.. succes!

SE INTORC MESAGERII OPTIMISMULUI

Nu va mai trece mult pînă cînd bucureștenii își vor aplauda din nou favoriții : Gică Petrescu și Dorina Drăghici, Mara Ianoli și Nicolae Nișescu, Maria Sereea și Florin Dorian, Fedy Arie și pe „conducătorul“ lor de la pupitru, Sergiu Malagamba...

Odesa, Lvovul, Moscova, Leningradul au aclamat rînd pe rînd grupul celor 40 de artiști romîni, prezentați cu umor și simț... onomatopeic de ineputabilul Mircea Crișan.

Ziarele au scris cu elogii binemeritate despre acești „mesageri ai optimismului“ care știu atît de bine să împletească veselia trepidantă cu visarea lirică...

...Iar așa cum se întîmplă de obicei, publicul nostru va privi desigur, cu un nou interes, vechile și glorioasele sale cunoștințe... Și pentru că jazzul „București“ nu se va arăta ingrăt tocmai cu... orașul lui natal, vor urma numeroasele concerte și „obișnuitele“ aclamații, care vin odată mai mult să răsplătească pe mesagerii artel noastre...

Să-i așteptăm cu nerăbdare... „Stelele“ nu ne vor rămîne datoare cu nimic, ci dimpotrivă sînt gata să ne ofere noi surprize, pe care „dintr-o mie de motive“, le vom trece încă sub tăcere...

ECHIPAJUL VASULUI „NADEJDA”

Istoria marinei militare bulgare numără multe pagini pline de eroism... Pe una dintre ele stă înscrisă fapta mateloșilor de pe crucătorul „Nadejda” — care s-au răsculat în 1918 și au refuzat să lupte împotriva tinerei Republici Sovietice.

Noul film artistic „Echipajul vasului Nadejda”, este închinat acestei acțiuni a marinarilor din flota de război bulgară.

De fapt, singurul erou princi-

pal al filmului este echipajul care — prin comportarea sa — a exprimat tendințele, ideile și lupta muncitorilor și țăranilor bulgari în zilele când în lume a răsunat ecoul Mării Revoluții Socialiste din Octombrie.

„Echipajul vasului Nadejda” izbutește să ne emoționeze prin conținutul său, prin realizarea sa artistică, filmul acesta constituind un poem epic bogat în fapte pline de măreție.

Andrei Wajda și Jerzi Stawinski, sînt cei doi tineri cineaști polonezi care au realizat acest film de un tragism zguduitor, această producție considerată la Festivalul de la Cannes drept una din operele remarcabile ale cinematografului contemporan.

„Canal“ oglindește încercările disperate ale unui grup de luptători din rezistență, de a se salva prin canalele subterane ale Varșoviei, în 1944 — de urmărirea trupelor hitleriste.

„Filmul are un caracter aproape autobiografic, a povestit nu de mult, Jerzi Stawinski unui grup de gazetari. În 1944, fiind căpitan în armata poloneză de rezistență, am primit — împreună cu încă 59 de tovarăși — ordinul de a ne retrage prin subteranele și canalele Varșoviei.

Am plecat deci — în aceleași împrejurări ca acelea descrise în filmul „Canal“ — 60 de oameni și am ajuns la destinație numai 4. Iată de ce — a continuat Stawinski — spectatorii oricît de impresionați vor rămîne urmărindu-ne filmul, să nu uite nici o clipă că el are la bază un fapt adevărat“.

CANAL

Fiica Tibetului

O nouă producție a cinematografilei
chineze

Acțiunea se petrece în epoca de după eliberarea Chinei. Marea țară a celor șapte sute de milioane a cunoscut în sfârșit orînduirea după care a năzuit atîta amar de vreme...

Dar au mai rămas dușmani ai tihnei și propășirii poporului, dușmani ai Chinei noi. Filmul „Fiica

Tibetului“ ni-i înfățișează pe acești trădători care se străduie să zădărnicească primele rezultate minunate, să fărâmițeze lupta și munca creatoare a tuturor oamenilor simpli și cinstiți. Unități ale Armatei Populare intervin la timp spre a pune capăt acestor criminale manifestări.

ÎNȘELAȚI PÎNA' LA MOARTE

O întâmplare dramatică, în vara anului 1951, la granița germano-lituaniană. Sîntem doar cu cîteva zile înaintea izbucnirii celui de-al doilea război mondial. Eroii întâmplării sînt tinerii soldați hitleriști Lick, Wagner și Paulun plecați să vîneze prin pădurile din preajma frontierei. Ceea ce se va întîmpla de aici încolo, zguduito-rul proces de conștiință al unuia

dintre cei trei soldați, formează subiectul acestui film, care demas-că fără cruțare sumbrele realități ale hitlerismului.

Realizat după nuvela „Kameraden“ a scriitorului Franz Fühmann, noul film al studiourilor „Deja“-Berlin, a fost regizat de Kurt Jung Alsen și interpretat de actorii Kudla Ulrich, W. Kieling, Hans-Loachim Martens, Renette Küster etc.

CAMELIA

Maria Felix întruchipează în acest film pe o mare actriță mexicană — Camelia.

Scenariștii Mauricio Wall și Josè Areno Aquitar, s-au inspirat după cunoscuta dramă a lui Alexandre Dumas-fiul, „Dama cu Camelii”. Ca și Margueritte Gauthier — eroina „Damei cu Camelii”, frumoasa actriță mexicană este bolnavă de ftizie. Ca și Armand Duval, tânărul toreador Rafael se îndrăgostește, retrăind alături de iubita lui momente descrise — cu atîta patos — de cunoscutul scriitor francez. În calea dragostei și fericirii celor doi eroi stau ca o stavilă prejudecățile lumii burgheze.

Frumoasa actriță e silită să simuleze infidelitatea și să-și înăbușe sentimentele.

Iar cînd Rafael află adevărul, e prea tîrziu: Camelia moare, interpretînd pe scenă rolul „Damei cu Camelii”, jucîndu-și propria viață distrusă...

ÎN STUDIOURILE POLONEZE

Prezentăm cititorilor noștri câteva imagini și scurte informații despre activitatea studiourilor cinematografice din R. P. Polonă. În numerele viitoare vom înfățișa aspecte și știri din munca de pe platourile de filmare ale altor țări.

PĂMINTUL

O întâmplare patetică, oglindind prefacerile profunde care se petrec în conștiința plugarilor muncitori din Polonia de azi.

AMURG DE IARNĂ

Un episod dramatic din viața locuitorilor unui mic orășel, episod datorită căruia se sfîșie o sinceră legătură de dragoste.

„Diavolul“, adaptare după romanul lui Tolstoi de Iosef Osipov, va începe să fie realizat în studiourile cinematografice din U.R.S.S., la începutul lui octombrie.

În Franța se plănuiește realizarea unui film după „Maria Tudor“ capodopera lui Victor Hugo. Filmul urmează să fie intitulat: „Regina sîngeroasă“.

„A opta zi a săptămîinii“ se numește filmul a cărui turnare a început acum cîteva săptămîni în Studioul de filme artistice din Wroclaw (R. P. Polonă).

Realizatorul filmului este cunoscutul regizor Alexandr Ford. Rolurile principale sînt jucate de actrița Sonia Ziemann din Republica Federativă Germană și de actorul polonez Zbyszek Cyblski, eroul filmelor „Trei starturi“ și „Epavele“.

Cea de a X-a ediție a Festivalului cinematografiei internaționale de la Karlovy-Vary s-a deschis luna trecută cu o savuroasă realizare a studiourilor din R. P. Cehoslovacă. Este vorba de „Aventurile bravului soldat Șweik“ după cunoscuta operă a scriitorului Iaroslav Hašek. Înfațișăm cititorilor noștri o fotografie a actorului Victor Crucinski care interpretează rolul titular.

Regizorul Alex Joffe a dat săptămîna trecută „primul tur de manivelă“, la filmul „Fanaticii“.

Actrița Thilda Thomar interpretează rolul soției unui dictator sud-american.

„Un rege la New York“, filmul pe care îl termină actualmente Charlie Chaplin, va fi interzis în Statele Unite? După unele versiuni se depun nenumărate eforturi pe lîngă agenții distribuitori ai filmului pentru a-i împiedica să difuzeze noua producție în cinematografele de peste ocean. Chaplin este hotărît să pretindă 500 milioane dolari despăgubiri.

Regizorul francez Claude Autant Lara va începe turnarea filmului „In caz de nenorocire“, după un roman de George Simenon. Interpreți: Jean Gabin, Edwige Feuillère și Brigitte Bardot.

CALENDAR

La 22 august 1890 a murit *Vasile Alecsandri*. Scriitor multilateral, Alecsandri a ocupat un loc important în viața culturală a țării noastre în secolul trecut.

El este unul dintre creatorii teatrului românesc. Intors în anul 1839 de la Paris, unde își făcuse studiile, Alecsandri preia în 1840 conducerea Teatrului Național din Iași — împreună cu Mihail Kogălniceanu și C. Negruzzi. Din acest moment, el desfășoară o activitate neobosită pentru dezvoltarea teatrului românesc. În 1840 scrie piesa „Farmazonul din Hîrlău”, iar în 1841 „Modista și Cinovnicul”. Contribuția lui Vasile Alecsandri îmbogățește an de an repertoriul original al teatrului nostru. În 1844 scrie „Iorgu de la Sadagura”, în 1845 „Iașii în carnaval”, în 1846 „Piatra din casă” etc.

După revoluția de la 1848 la care participă, își continuă activitatea de dramaturg. În 1850, este prezentată „Chirița în Iași” iar în 1852 „Chirița în provincie”. Piese enumerate mai sus au un puternic caracter de satiră socială și se poate afirma că ele anticipează comediile sociale caragialești. În perioada luptei pentru unirea Principatelor, piesele „Cetatea Neamțului” și „Cinel, Cinel” militează pentru ideile unirii. În aceeași perioadă sînt scrise „Păcală și Tîndală”, „Sandu Napoia”, „Clevetici ultra-demagogul”, „Rusaliile”. În perioada de maturitate, Alecsandri scrie: drama istorică „Despot Vodă” (1879), feeria „Sînziana și Pepelea” (1880), „Fîntîna Blanduziei” (1883) și „Ovidiu” (1884).

În satul Cristinești, lângă Hotin, s-a născut la 26 februarie 1838 (după unii la 1834 sau 1836), Tadeu Hașdău, care avea să semneze mai tîrziu Bogdan Petriceicu Hașdău.

Filolog, istoric, dramaturg, poet, folklorist și membru în Comitetul Teatrului Național din București, Bogdan Petriceicu Hașdău a fost o personalitate covârșitoare a culturii românești.

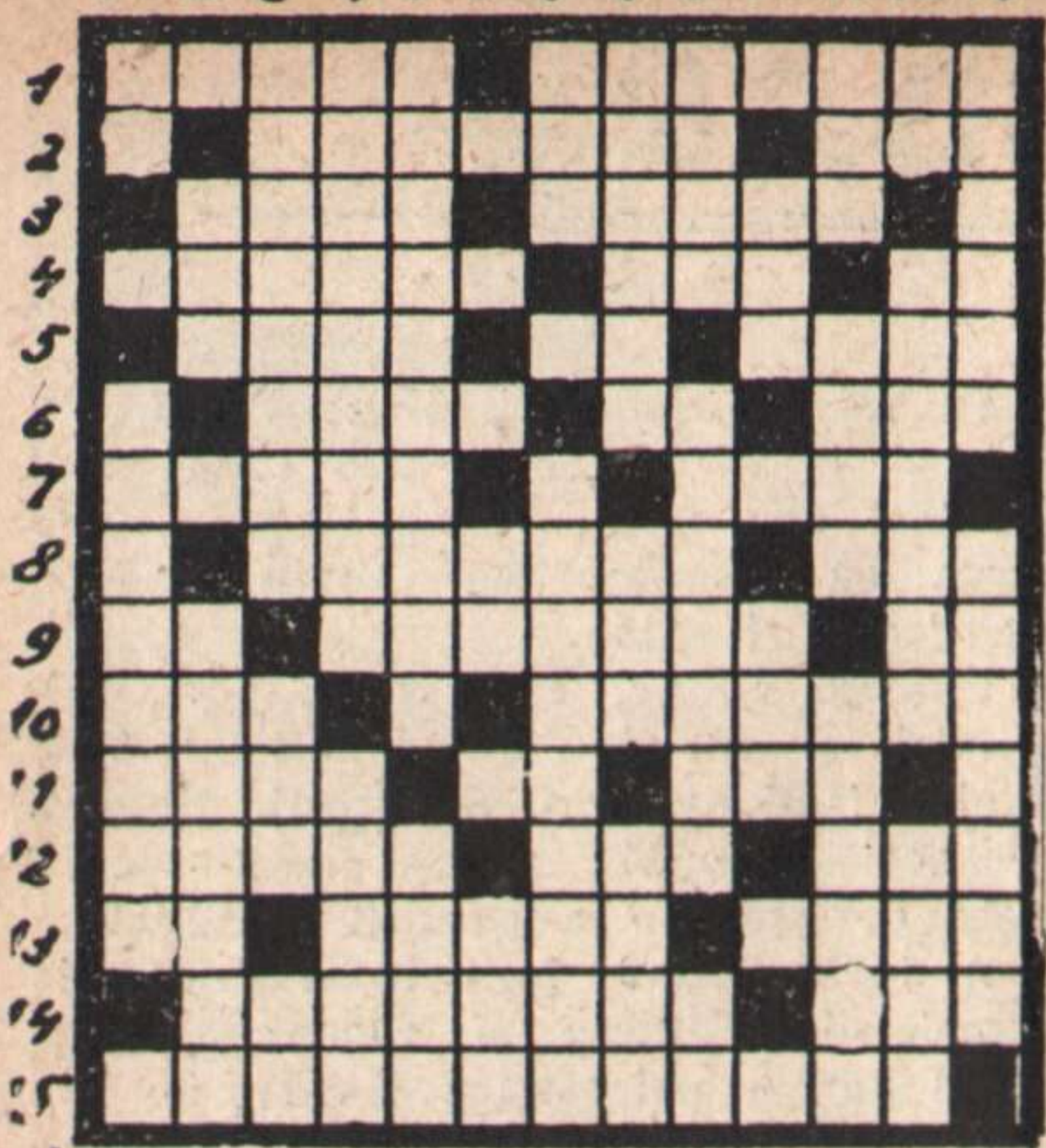
A învățat mai întîi în Polonia, la liceele din Vilnița și Camenița unde tatăl său — Alexandru Hașdău — era profesor; terminîndu-și liceul la școala regională din Chișinău (1852) a studiat dreptul și filologia la Universitatea din Harcov.

În 1863, se stabilește la București, unde în 1874 este numit profesor la Universitate. De la 1876—1900, a fost Director al Arhivelor Statului.

Printre scrierile literare ale lui Bogdan Petriceicu Hașdău trebuie menționată drama istorică „Răzvan și Vidra”, apoi „Domnița Ruxandra”, un fragment dramatic și „Cei trei Crai de la Răsărit” (Ortonerozia).

Retras la Cîmpina, Bogdan Petriceicu Hașdău, încetează din viață la 25 august 1907.

ECRANUL

ORIZONTAL: Tragedia lui Seneca pe ecran — „Pasiunea sălbatică“ sau... „film mexican 2) „Scena și Ecranul“ — Rîu în Suedia 3) Din cerc! — Nefericitul amoretz din Verona 4) Lacul Techirghiol — Jim... Kenzie din filmul „Hoții de copii“ — Dimpotrivă. 5) „... alb“ ,film sov. — Conjunție — Șarja 6) Domiciliul albinei — Precum — Curelușă 7) Rol din filmul „Rîsete în paradis“ — A zbughi 9) Liceu comercial — „Bonjour...“ în regia lui V. de Sica

— Surîde piramidelor 10) Rezervor — Pe cel mediteranian al Spaniei, se desfășoară acțiunea filmului „Fedra“ 11) Yvo Livila Paris — Notă muzicală — „Ordinul...“ 12) Rol principal din filmul „Am fost mai tare“ — Ceremonial — Status... 13) Apucă — Zei casnici la Romani — Eiffel sau Spaski! 14) „Fiica mea... la Viena“, film austriac — ...Carg 15) Film muzical austriac cu Paul Hörbiger (3 civ.).

VERTICAL: 1) Notă muzicală Film sovietic 2) Crustaceu — „Jocul...“ film Cehoslovac 3) „... de mamă“, film în care o revedem pe Paula Wessely — „...Ami — Radon 4) „12... exacte“, comedie maghiară — Adăpost 5) „... lui Artiomka“, film sovietic interpretat de copii — Na sui generis 6) Vocală dublă — Rezervat (abr.) 7) Cehoslovacia pe scurt — „Cînd ...lalele“ prod. a stud. chineze 8) Nuclear) — A adus faimă lui Fănică Luca — A tuși... anagramat 9) O capodoperă de M. Gorki pe ecran — Crimă josnică — Conj. franceză 10) Romancier portughez — Sunet 11) Nume masculin — „...Buhoglindă“ cu Gérard Philipe — Simon Signoret într-o mare creație 12) Pronume — „O... ratată“, film polonez — (să) suie 13) Documentar cehoslovac — Partenerul Simonei Signoret în „Thérèse Raquin“.

FĂRĂ CUVINTE

Nicolae Sotirescu — Bîrlad. Aveți perfectă dreptate. Fory Etterlé a interpretat în „Don Carlos” succesiv rolul titular și rolul regelui Filip al II-lea. Chiar la această rubrică publicăm, pentru Dvs., o fotografie reprezentând o scenă din capodopera lui Schiller.

Georgette Vanțiu — Sighișoara. În legătură cu primele Dvs. întrebări adresați-vă revistei „Film” București, Piața Stalin 1. Artiștilor sovietici Alla Larionova, Irina Scobțeva, Serghei Bondariuc și O. Strijenov le puteți scrie pe adresa studiourilor „Mosfilm” sau „Maxim Gorki” Moscova.

**POSTA
REDACȚIEI**

Emilia Kiașu — Cluj. Nu putem răspunde favorabil dorințelor Dvs. De ce nu citiți revista „Film”? Ea — credem — corespunde într-o largă măsură exigențelor pe care le-ați formulat.

Răspunsul la ultima întrebare vi-l poate da Direcția Difuzării Filmelor din str. Iulius Fucic nr. 22.

Cristina Vasiliu — București. Publicăm fotografii cu scene din operele reprezentate pe scena T.O.B.-ului oridecâteori se ivesc prilejuri. Fotografia Magdei Ianculescu în Gilda din „Rigoletto” vă făgăduim s-o publicăm în stagiunea viitoare.

Adriana Albu — Blaj. Cum să obțineți fotografiile actorilor români? Solicitați-le aceste fotografii. E foarte simplu.

Carmen Crețu — București. Problema pe care o ridicați Dvs. nu este de competența publicației noastre. Adresați-vă revistei „Contemporanul”.

Otilia Schwartz — Stolpeni. Iată câteva răspunsuri la întrebările

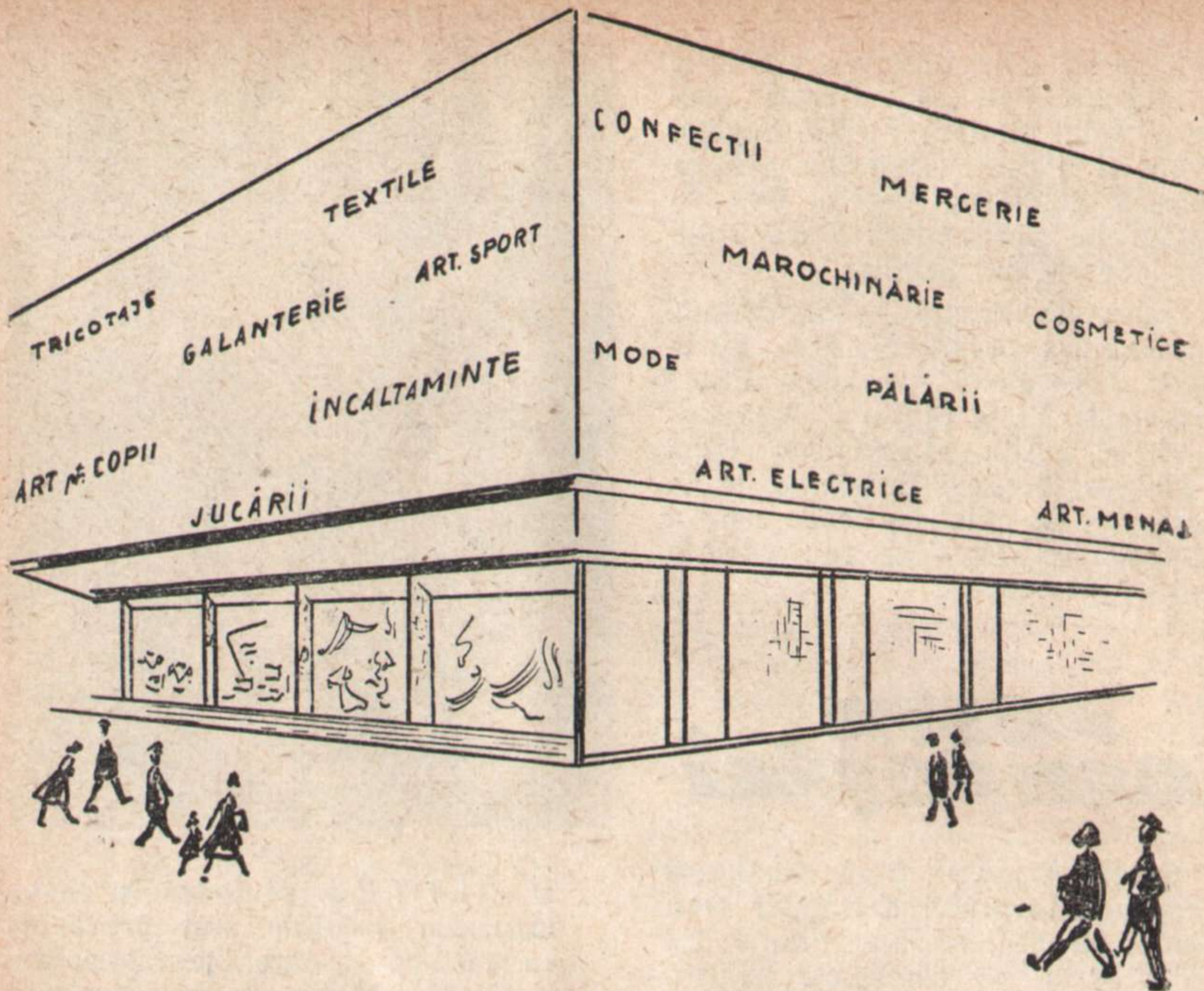

Dvs. La T.E.S. se joacă în limba idiș, dar fotoliile sînt prevăzute cu căști prin care spectatorii ascultă tălmăcirea în romînește a fiecărui dialog. Virginica Popescu a apărut de curînd pe scena Teatrului Municipal (sala Filimon Sîrbu) în Dona Juana din „Don Gil de ciorap verde” de Tirso de Molina.

Filmul „Romeo și Julietta” este o ecranizare după celebra operă dramatică a lui Shakespeare. Pentru Revista „Film” adresați-vă redacției din Piața Stalin nr. 1.

Marioara Sîrbu — Brăila; Ioan Effler — Galați; Sergiu Colosenco — Bîrlad: Nu putem răspunde favorabil dezideratelor Dvs.

T. Gertruda — Arad și Magdalena Nagy — Timișoara. Natașei Alexandra scrieți-i pe adresa Teatrul Național „I. L. Caragiale”, str. 13 Decembrie nr. 3, iar Doriinei Drăghici la Teatrul de Estradă al R.P.R., Calea Victoriei, București.

Economisiți timp

făcîndu-vă cumpărăturile

la marile magazine din București :

Mag. Universal	„VICTORIA“	Cal. Victoriei nr. 17
Mag. Universal	„BUCUREȘTI“	Str. Bărăției nr. 2
Magazinul	„ROMARTA“	Cal. Victoriei nr. 66—68 Bul. Republicii nr. 2
Mag. Universal	„TEXTILA“	Str. Bărăției nr. 35
Mag. O.C.L.	„CONFECȚIA“	Cal. Victoriei nr. 11 Bul. 6 Martie nr. 8
Mag. Universal	„GRIVIȚEI“	Cal. Griviței nr. 142

CLODRAMIN

desinfectant

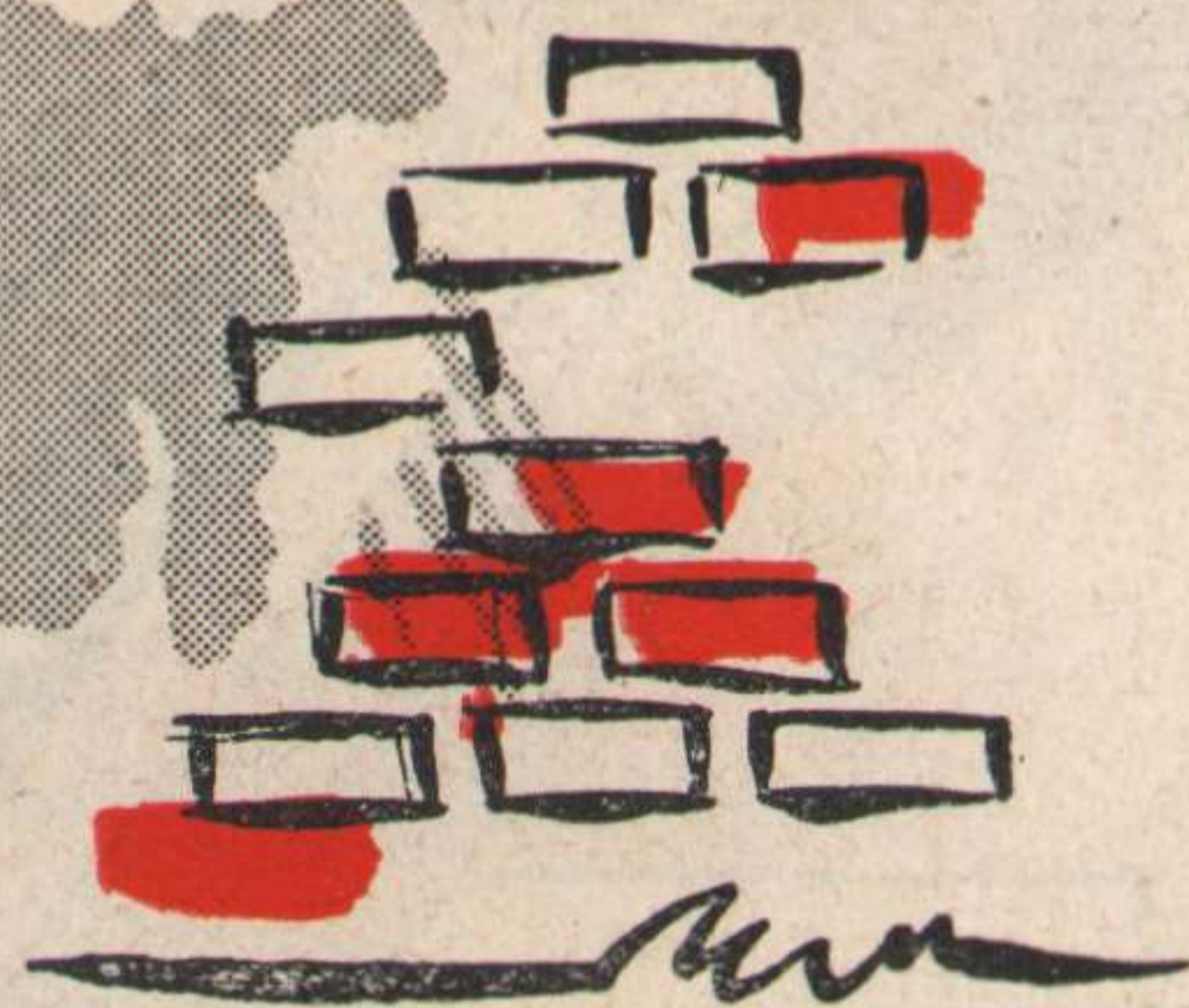
EXTERN

DIRECTIA
GENERALA
FARMACEUTICA

EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ȘI PUBLICAȚII
Redacția și Administrația: Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3.97.81

- SPUNE DREPT,
GICĂ... TU TI-AI
DA, PENTRU UN
CAL, MĂCAR UN
SINGUR BULETIN!

2011
2012

Pronosport

„Moulin Rouge”

...o nouă producție a cinematografeii franceze, va rula în curînd pe ecranele cinematografelor din Capitală.

COPERTA IV: LIA ȘAHIGHIAN ȘI FLORIN VASILIU INTR-O SCENA DIN COMEDIA „MULT ZGOMOT PENTRU NIMIC” DE W. SHAKESPEARE.

